

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

18 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Chișinău din 23 aprilie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2019, în cauza penală privindu-l pe

*Vorobiov Fiodor Xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în mun. Xxxxx,
str. Xxxxx, ap. xxx.*

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. prima instanță: 02.04.2019 – 23.04.2019;*
- 2. instanța de apel: 18.05.2019 – 19.06.2019;*
- 3. instanța de recurs: 06.08.2019 – 18.12.2019.*

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 23 aprilie 2019, Vorobiov Fiodor, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, ceea ce constituie în conformitate cu art. 64 alin. (2) Cod penal - 25 000 lei (douăzeci și cinci mii) lei.

S-a comunicat lui Vorobiov Fiodor că, în corespundere cu prevederile art. 64 alin.

(3¹) Cod penal, el este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o va plăti în cel mult 72 de ore din momentul în care hotărârea va deveni executorie și, în acest caz, se va considera, că sancțiunea amenzii este executată integral, în caz contrar, amenda stabilită urmează a fi achitată în mod benevol, în termen de 30 de zile de la data stabilirii ei, după care să informeze imediat instanța de judecată despre achitarea amenzii, iar în cazul în care condamnatul nu va achita amenda, în decursul a 30 de zile de la rămânerea definitivă a hotărârii, documentul executoriu pentru încasarea silită a amenzii se va trimite executorului judecătoresc în a cărui competență teritorială, stabilită de camera teritorială a executorilor judecătorești, se află domiciliul său.

S-a încasat de la Vorobiov Fiodor în folosul statului cheltuielile judiciare în sumă de 1680 (una mie șase sute optzeci) lei.

S-a dispus nimicirea, după intrarea în vigoare a sentinței corpul delict, un plic din hârtie de culoare albă cu sigiliu RE-916 din 14.03.2019 în care se află un pachetel din hârtie în care se află substanța cu aspect de praf și cristale ce constituie substanță stupefiantă PVP cu cantitatea totală de 0,15 grame, transmise spre păstrare în camera de păstrare a corpurilor delictate a Inspectoratului de Poliție Botanica, mun.Chișinău.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, la data de 05 martie 2019 aproximativ ora 16.00, în urma unei înțelegeri prealabile prin intermediul telefoniei mobile, Vorobiov Fiodor, s-a întâlnit cu Clipcov Constantin în mun.Xxxxx, în ograda blocului locativ din str. Xxxxx Xxxxx, unde ultimul i-a înstrăinat acestuia substanțe stupefiante - PVP.

Ulterior, Vorobiov Fiodor, fiind condus de către colaboratorii de poliție în incinta Inspectoratului de Poliție Botanica al DP mun. Chișinău, de pe adresa - bd.Cuza Vodă 9/3, unde la data de 05.03.2019 orele 17.00, la el au fost depistate și ridicate diferite obiecte care, potrivit raportului de expertiză nr. 916 din 14.03.2019, constituie un pachetel din hârtie în care se afla substanță cu aspect de praf și cristale ce constituie substanță stupefiantă PVP cu cantitatea totală de 0,15 grame.

Conform raportului de constatare tehnico-științific nr. 34/12/l-R-916 14.03.2019, substanța cu aspect de cristale și praf de culoare albă și albastră, ridicată de la Vorobiov Fiodor, conține PVP, care se referă la categoria substanțelor stupefiante. Cantitatea substanței stupefiante - PVP constituie 0,15 g.

În ședința de judecată, inculpatul Vorobiov Fiodor, care până la începerea cercetării judecătorești, a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, și-a recunoscut vina, nesolicitând administrarea de probe noi, prin cerere scrisă personal, a solicitat

examinarea cauzei penale în baza probelor administrate la urmărirea penală, pe care le recunoaște și asupra cărora nu are obiecții (f.d. 60).

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului Vorobiov Fiodor, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri și aplicarea în privința lui Vorobiov Fiodor, prin prisma prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, cu reducerea 1/4 din pedeapsa sub formă de amendă de 400 de unități convenționale, precum și în partea încasării cheltuielilor de judecată în mărime de 1680 lei de la inculpat în beneficiul statului.

3.1. În motivarea cererii de apel, avocatul a invocat că, instanța inferioară nu a respectat în deplină măsură prevederile normelor menționate, iar pedeapsa aplicată inculpatului este una prea aspră în raport cu fapta comisă și consecințele acesteia, neluând în considerație faptul că inculpatul și-a recunoscut pe deplin vina, a colaborat activ cu organele de urmărire penală, precum și cauza a fost examinată în ordinea art. 364¹ Cod de procedură penală.

De asemenea a menționat că, instanța de fond a încasat ilegal cheltuielile judiciare suportate la efectuarea expertizei medico-legale în sumă de 1680 lei de la Vorobiov Fiodor în beneficiul statului, or, potrivit art. 6 paragraful 2 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Olumului, sarcina probațiunii este pusă pe seama organului de urmărire penală, persoana acuzată de un delict beneficiind de "prezumția nevinovăției" principiu stipulat art. 8 Cod de procedură penală.

În temeiul celor expuse a rezultat obligația pozitivă a statului de a colecta probe necesare în vederea constatării faptei penale, identificării făptuitorului, și implicit asumarea cheltuielilor aferente procesului.

Mai mult, inculpatul nu a solicitat personal numirea și efectuarea raportului de expertiză, aceasta a fost solicitată de organul de urmărire penală în vederea administrării probelor. Urmare cheltuielii de efectuare a expertizei urmează să fie achitate din bugetul de stat fapt reiterat în art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală.

Prin urmare, în contextul argumentelor invocate a considerat că, la judecarea acestei cauze instanța de fond nu a respectat întocmai principiile de bază care reglementează desfășurarea unui proces penal echitabil, astfel, ilegal dispunând încasarea cheltuielilor de judecată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2019, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului Vorobiov Fiodor, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, avocatul Mîrzîncu Aurelia critică sentința în partea individualizării pedepsei penale și în partea ce ține de cheltuielile judiciare, iar ce ține de încadrarea juridică și vinovăție, sentința nu a fost atacată.

Cu referire la numirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

La determinarea tipului și măsurii de pedeapsă, instanța de fond a ținut cont de gradul și caracterul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, care este una ușoară conform art. 16 Cod penal. Instanța de judecată corect a reținut la individualizarea pedepsei faptul că inculpatul Vorobiov Fiodor, anterior nu a fost condamnat, este neangajat în câmpul muncii, necăsătorit, dar având un copil minor la întreținere.

Având la dispoziție astfel de date, apreciind gradul de pericol al infracțiunii săvârșite prevăzute de art. 16 alin. (2) Cod penal, calificându-se ca o infracțiune ușoară, luând în considerație personalitatea inculpatului, care anterior nu a fost judecat, ținând cont că pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În acest context, instanța just a concluzionat aplicarea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, conform sancțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, luând în considerare circumstanțele cauzei și comportamentul inculpatului după săvârșirea infracțiunii și în ședința de judecată.

În continuare, instanța de apel nu a reținut argumentele din apelul avocatului privind netemeinicia aditerii solicitării acuzatorului de stat referitor la încasarea cheltuielilor judiciare pentru efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/l-R-916 din 14.03.2019, în sumă de 1680 lei din contul inculpatului Vorobiov Fiodor.

Instanța de apel a respins argumentul avocatului precum că, efectuarea expertizei nu a fost solicitată de către inculpat, iar acesta a recunoscut vina, deoarece expertiza a fost efectuată pentru stabilirea tipului substanței stupefiante sau psihotrope și a cantității acesteia, pentru calificarea ulterioară a faptei infracționale. Subsecvent urmează a fi reținute ca fiind justificate constatările instanței de fond privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică nr.

34/12/l-R-916 din 14.03.2019, în sumă de 1680 lei or, potrivit normelor legale menționate supra cheltuielile judiciare solicitate pentru efectuarea expertizei urmează a fi trecute în contul inculpatului.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul inculpatului, Mîrzîncu Aurelia, prin care, indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor contestate, cu pronunțarea unei noi hotărâri și aplicarea în privința lui Vorobiov Fiodor, prin prisma prevederilor art. 3641 Cod de procedură penală, cu reducerea 1/4 din pedeapsa sub formă de amendă de 400 de unități convenționale, precum și în partea încasării cheltuielilor de judecată în mărime de 1680 lei de la inculpat în beneficiul statului, invocând argumente similare celor invocate în cererea de apel.

6. La recursul ordinar declarat de avocatul inculpatului, Mîrzîncu Aurelia, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, prin care a manifestat dezacordul cu recursul declarat, motivând prin faptul că instanța de apel just a ajuns la concluzia menținerii sentinței, Or, această soluție a fost reținută în strictă conformitate cu prevederile art. 6, 7, 61, 75, 76-78, 90 Cod penal.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului declarat din următoarele considerente.

În drept, soluția de inadmisibilitate a recursului declarat de avocatul inculpatului, își are sediul juridic în dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, unde este stipulat că, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, poate să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

În prezenta speță, în recursul declarat, avocatul, semnalează ca temei de casare a hotărârii instanței de apel, art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care s-au aplicat pedepse individualizate, contrar prevederilor legale, nefiind de acord cu aplicarea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, în privința inculpatului, solicitând aplicarea unei pedepse mai blânde.

În același timp, Colegiul penal constată că recurentul este de acord cu starea de fapt

stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte.

Analizând temeiul invocate pentru recurs, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiul penal consideră, că în prezenta speța nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilită conform sancțiunii art. 217 alin. (2) Cod penal, ținând cont și de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Așadar, Colegiul penal reține, că inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii contra sănătății publice și conviețuirii sociale, prevăzută de art. 217 alin. (2) Cod penal, cauza fiind examinată în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, în acest caz, trebuie luate în vedere, în egală măsură persoana inculpatului și respectiv, reeducarea și reintegrarea sa socială, cât și dimensiunea fenomenului infracțional și așteptările societății față de mecanismul justiției penale, pentru a realiza o proporționalitate reală între aceste aspecte.

Potrivit alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere protocolară (f.d. 88), beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Sanctiunea art. 217 alin. (2) Cod penal, prevede pedeapsă cu 400 la 700 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de pînă la 150 de ore, sau cu închisoare de pînă la 1 an, calificându-se conform art. 16 Cod penal, ca infracțiune ușoară.

Instanța de recurs reține, că prima instanță a stabilit inculpatului în temeiul art. 217 alin. (2) Cod penal, pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, soluție ce a fost menținută și de către instanța de apel.

Conform alin. (1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a

prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, aplicate prin prisma prevederilor alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Colegiului penal consideră, că instanța de apel a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

În continuare, Colegiul statuează că, partea apărării semnalează ca temei de drept pentru casarea deciziei recurate și pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, invocând dezacordul cu soluția instanței de apel privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor de judecată în mărime de 1 680 lei, suportate în legătură cu efectuarea Raportului de constatare tehnico - științifică nr. 34/12/1-R-916 din 14.03.2019.

Astfel, cu referire la solicitarea recurentului precum că instanța de apel nefondat a dispus încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată în beneficiul statului, Colegiul reține ca fiind argumentată poziția instanței de apel în acest sens, or potrivit art. 227 Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delictive; care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei; cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Conform alin. (2) art. 229 Cod de procedură penală, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și

condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Prin urmare, în cazul supus judecării, Colegiul constată că cheltuielile judiciare în sumă de 1 680 lei au fost suportate în legătură cu efectuarea Raportului de constatare tehnico - științifică nr. 34/12/1-R-916 din 14.03.2019.

Subsidiar, Colegiul reține că, obligația inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală și integrală, întrucât săvârșirea unei infracțiuni atrage în mod inevitabil desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligația de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia.

Prin urmare, instanța de recurs conchide că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante prescrise la art. 414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată, iar temei pentru admiterea recursului ordinar declarat de avocat în numele inculpatului nu există și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea lui ca fiind vădit neîntemeiat, cu menținerea hotărârii atacate.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2019, în cauza penală privindu-l pe inculpatul **Vorobiov Fiodor Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **17 ianuarie 2020**.

Președinte:

Diaconu Iurie

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana